

hjerne os fra, men føre os nærmere til Virkeliggjørelsen af den Folkevæbningstanke, der ved den forfortede Tjenestetid og udvidede Anvendelse af værnepligtige Befalingsmænd blev adopteret ved Hærløven af 1867. Man kan finde det forslaaelige, at større Magter, der have for Næ at kunne maale sig med jevnbyrdige Militærstater, kunne ville paalægge sig selv de urimelige Byrder, som Nutidens staaende Hæere med den almindelige Værnepligt som Grundlag medføre. Smaa-stater, der dog ikke ved egne militære Kræfter kunne sikre deres Selvstændighed, have i den Ordning, der betegnes ved Navnet Folkevæbning, tilstrækkelige Midler til at vise, at de ikke ere værgeløse, men ogsaa ville forsvare deres Uafhængighed; og det skal engang erkendes, at de Kræfter — personlige og pekuniære — der spares paa den aandeligt og materielt lidet frugtbare Militærtjeneste, dog kunne anvendes paa en Maade, der i ligesaa fuldt Maal kan virke til at hævede Fædrelandets Ret og Ære. Der er heller neppe Nogen hertillands, der for Alvor vilde tilraade at udvise vor Hær, der er bygget paa den almindelige Værnepligt, efter de strenge militære Mønstre; men naar saa er, at man ikke tør fastholde disse Mønstre i deres Renhed, saa er man allerede inde paa et Omvaade, hvor et Skjøn maa afgjøre, hvorlangt man tør sjerne sig derfra.

Paa nogen Maade at afvige fra den almindelige Værnepligt og Grundsetningen om alt Mandstabs Vaabenøvelse maa Flertallet af flere Grunde paa det Bestemteste fravaade. Folkesfriheden hviler paa den almindelige Stemmeret, og denne er garanteret ved hver Mandstabs Vaabenøvelse. Naar Flertallet saaledes fastholder, at Almenvæbning er det Maal, hvortil vi fremdeles bør stræbe hen, saa erkjender man dog tillige i Overensstemmelse med den Krigsminister, der gjennemførte den nugældende Hærløve, at man i denne Udsvikling bør gaa frem med smaa Skridt og ikke bryde mere end nødvendigt med det Bestaaende.

De Forslag, som Flertallet, udgaende fra denne sin Hovedbetragtning, opstiller, ere derfor væsentligt disse to: 1) i videst muligt Omfang at komme bort fra Garnisonstjenesten og 2) at gjennemføre i Praxis Anvendelsen af værnepligtige Befalingsmænd idetmindste i det Omfang, som ved Hærløven af 1867 var tilfattet. Disse to Grundsetninger ere søgte gjennemførte ved en Række Omendrivningsforslag, der som Følge af deres Natur staa i mere eller mindre uadskillelig Forbindelse med hinanden.

Med Hensyn til alle øvrige Enkeltheder skal man henvise til de Bemærkninger, der ere gjorte om hvert enkelt Omendrivningsforlag.

Efter Flertallets Forslag vilde Hæren faae følgende faste Befalingsmænd:

6 Generaler, 21 Oberster (11 af Fodfolket, 2 af Rytteriet, 4 af Artilleriet, 2 af Generalstaben, 1 Skolechef og en Chef for Kongens Adjutantstab), 36 Oberstlieutenanter (F. 22, N. 4, A. 8, G. 2), 168 Kapitainer og Ritmestere (F. 93, N. 18, A. 48, G. 8, Sundhedsstropperne 1), 249 Premierlieutenanter (F. 139, N. 34, A. 64, G. 12), 59 Stabsfærgenter (F. 34, N. 4, A. 14, G. 6, S. 1), 127 Kommanderfærgenter (F. 85, N. 16, A. 26), 231 Overfærgenter (F. 126, N. 22, A. 75, G. 6, S. 2), 660 Særgenter (F. 407; N. 71, A. 173, G. 5, S. 4).

Dertil af værnepligtige Befalingsmænd:

382 Sekondlieutenanter (F. 256, N. 52, A. 74), hvoraf 22 (N. 11, A. 11) kunne være til Tjeneste i Fædrestid, 1,070 Korporaler (F. 756, N. 104, A. 210), hvoraf 74 (N. 26, A. 48) kunne være til Tjeneste i Fædrestid.

Desuden 302 Spillemand (8 af 1ste, 27 af 2den, 71 af 3die, 96 af 4de og 98 af 5te Grad), 25 Bøssjenagere, 18 Sadelmagere og 18 Beslagsmede foruden Officianter.

Af Landeværnet Hayes tillige: 7 Oberster, 23 Oberstlieutenanter, 105 Kapitainer, 389 Lieutenanter og 809 Korporaler.

Naar man med Regjeringsforslaget gaar ud fra, at den aarlige Udskrivning af Mandstabs til den egentlige Krigstjeneste vil udgjøre ca. 9,000 Mand, vil heraf efter Flertallets Forslag blive at anvende

til Rytteriet	375 Mand.
— Feltartilleriet	685 —
— Fæstningsartilleriet	250 —
— Ingenieurregimentet	270 —
— tekniske Afdelinger	150 —
— Forpleiningskorpset maasse	70 —

Salt . . . 1,800 Mand.

Derfor man bliver staaende ved at indfalde 1,200 Mand til Søværnet, vil der altsaa blive til Rest af Udskrivningsmassen ca. 6,000 Mand, som tildeles Fodfolket.

Endvidere indfalder af Militærarbeidere til Sundhedskorpset	112 Mand.
— Trainafdelingen	160 —
— Fæstningsfærtjenesten	180 —
— Munderingskammerne	140 —
— anden Tjeneste	148 —

Salt . . . 740 Mand.

foruden 150 Militærarbeidere til Søværnet.

Naar man herefter vil udfinde Forslagets finansielle Resultat og opstille Beregningen paa